

powiedzialności za materiał jądrowy oraz przewidywany sposób postępowania z wypalonym paliwem i z odpadami promieniotwórczymi, powstającymi w czasie eksploatacji paliwa, spełniają wymagania bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

§ 3. 1. Materiały jądrowe i źródła promieniotwórcze mogą być przywożone z zagranicy tylko łącznie z odpowiednim świadectwem wydanym przez producenta, zawierającym dane o materiale jądrowym lub źródle promieniotwórczym, w szczególności określające rodzaj izotopu, aktywność w Bq, ilość materiału jądrowego w g, postać fizyczną i typ źródła,

2. Całkowita aktywność skażeń na powierzchni zamkniętego źródła promieniotwórczego nie może przekraczać 2 kBq (0,05 μ Ci).

§ 4. 1. Urządzenia zawierające źródła promieniotwórcze mogą być przywożone z zagranicy, jeżeli:

- 1) w kraju producenta zostały dopuszczone do stosowania przez właściwy organ do spraw bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej,
- 2) w normalnych warunkach pracy spełniają obowiązujące w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wymagania i warunki bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, a w szczególności ich stosowanie nie będzie powodowało przekroczenia ustalonych dawek granicznych promieniowania jonizującego.

2. Jeżeli urządzenie zawierające źródła promieniotwórcze nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1 pkt 1, przywóz tego urządzenia z zagranicy uzależnia się od uzyskania pozytywnej opinii o spełnianiu przez to urządzenie wymagań bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, wydanej przez instytut naukowy wskazany przez właściwy organ państwowego dozoru bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

3. Na powierzchni zewnętrznej przywożonego urządzenia zawierającego źródło promieniotwórcze nie mogą

występować skażenia promieniotwórcze, a moc dawki w dowolnym miejscu na powierzchni urządzenia nie może przekraczać 0,2 mSv/h (200 mrem/h).

§ 5. 1. Przywóz odpadów promieniotwórczych z zagranicy jest zabroniony.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przywozu odpadów promieniotwórczych, pochodzących z przerobu polskich materiałów jądrowych i źródeł promieniotwórczych, wykonywanego za granicą.

§ 6. Materiały jądrowe, źródła promieniotwórcze lub urządzenia zawierające źródła promieniotwórcze mogą być wywożone za granicę przez jednostkę organizacyjną, która ma zezwolenie:

- 1) na obrót materiałami jądrowymi albo źródłami promieniotwórczymi lub
- 2) na produkcję urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze, lub
- 3) na stosowanie materiałów jądrowych i źródeł promieniotwórczych, lub
- 4) na wytwarzanie materiałów jądrowych i źródeł promieniotwórczych

— wydane na podstawie art. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1986 r. — Prawo atomowe.

§ 7. Materiały jądrowe, źródła promieniotwórcze lub urządzenia zawierające źródła promieniotwórcze mogą być przewożone przez terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli sposób opakowania przesyłki i zastosowany środek transportu odpowiadają warunkom określonym w przepisach o transporcie materiałów niebezpiecznych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Państwowej Agencji Atomistyki: M. Sowiński

OBWIESZCZENIE MINISTRA WSPÓLPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 22 lutego 1988 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu w II obszarze płatniczym.

1. Na podstawie § 4 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. zmieniającej uchwałę w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu w II obszarze płatniczym (Monitor Polski Nr 4, poz. 35) ogłasza się w załączniku do niniej-

szego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu w II obszarze płatniczym (Monitor Polski Nr 35, poz. 266), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych uchwa-

lą nr 4 Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. zmieniającą uchwałę w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymienialnych i w clearingu w II obszarze płatniczym (Monitor Polski Nr 4, poz. 35) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 15 i 16 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymienialnych i w clearingu w II obszarze płatniczym (Monitor Polski Nr 35, poz. 266) w brzmieniu:

„§ 15. Traci moc uchwała nr 152 Rady Ministrów z dnia 4 października 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych w walutach wymienialnych (Monitor Polski Nr 32, poz. 218).

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.”

- 2) § 2, 3 i 5 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. zmieniającej uchwałę w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymienialnych i w clearingu w II obszarze płatniczym (Monitor Polski Nr 4, poz. 35) w brzmieniu:

„§ 2. 1. Jednolite stawki odpisów dewizowych, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. b), będą wprowadzane w życie stopniowo w latach 1988—1990.

2. Do czasu wprowadzenia jednolitych stawek odpisów dewizowych na zasadach przewidzianych niniejszą uchwałą obowiązują stawki odpisów dewizowych, ustalone na podstawie dotychczasowych przepisów. Dla jednostki organizacyjnej, dla której nie została ustalona stawka odpisu dewizowego, stawkę tę określa Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

3. Obowiązujące stawki odpisów dewizowych może podwyższać Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą do poziomu jednolitych stawek określonych w § 1 pkt 2 lit. b). W pierwszej kolejności będą podwyższane stawki jednostek organizacyjnych:

- 1) mających najwyższy udział eksportu w produkcji sprzedanej oraz spełniających wymagania efektywności w eksporcie,
- 2) przejmujących — w wyniku ograniczenia importu centralnego — jego finansowanie.

§ 3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, kwalifikując towary i usługi do grup, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. b), będzie dążył do tego, aby w 1990 r. co najmniej 50% wartości importu było finansowane ze źródeł zdecentralizowanych”.

„§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1988 r., z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 2 lit. c), w części dotyczącej pomniejszania kwoty odpisów dewizowych, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1988 r.”

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
w z. J. Kuczurba

Załącznik do obwieszczenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 22 lutego 1988 r. (poz. 83)

UCHWAŁA Nr 193 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1986 r.

w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymienialnych i w clearingu w II obszarze płatniczym.

Na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226 oraz z 1987 r. Nr 33, poz. 181) w związku z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) oraz art. 86 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176, z 1986 r. Nr 39, poz.

192 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady ustalania wysokości odpisów dewizowych oraz sposób dysponowania częścią wpływów w walutach wymienialnych i w clearingu, pochodzących ze sprzedaży towarów i usług za granicę, dla przedsiębiorstw państwowych i mieszanych, spółek prawa handlowego będących jednostkami gospodarki uspołecz-

nionej, spółdzielni lub ich związków, organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą oraz państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do jednostek organizacyjnych dysponujących wpływami dewizowymi określonymi w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem § 6 ust. 1.

§ 2. 1. Wpływami w walutach wymiennalnych w rozumieniu uchwały są:

- 1) wpływy dewiz i gotówki w walutach wymiennalnych do polskiego banku dewizowego w kraju i za granicą,
- 2) należności kredytowe od kontrahentów zagranicznych z tytułu sprzedaży towarów i usług w walutach wymiennalnych, uznane za właściwie zabezpieczone i zdyskontowane przez polski bank dewizowy.

2. Wpływami w clearingu w rozumieniu uchwały są:

- 1) wpływ w rozliczeniach clearingowych z państwami zaliczonymi do II obszaru płatniczego,
- 2) realizacja należności w innej formie niż wpływ w clearingu uznana przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą za równorzędną dla wpływów walut clearingowych.

§ 3. 1. Podstawą odpisu dewizowego dla jednostek organizacyjnych innych niż wymienione w ust. 2 i 3 jest, z zastrzeżeniem ust. 4, wpływ w walutach wymiennalnych lub w clearingu pomniejszony o:

- 1) koszty transakcyjne, w tym koszty transportu, ubezpieczenia, prowizje agentów zagranicznych i wynagrodzenia dewizowe twórców projektów,
- 2) spłatę rat i odsetek dewizowych od kredytów, jeśli przewiduje to umowa zawarta pomiędzy polskim bankiem dewizowym a jednostką organizacyjną,
- 3) wydatki dewizowe ponoszone w związku z usuwaniem wad wyeksportowanego towaru lub usługi, wypłatami z gwarancji bankowych oraz kosztami reklamacji, z tym że w razie powstania wydatków po dokonaniu wpłaty na rachunek odpisów dewizowych polski bank dewizowy na wniosek jednostki handlu zagranicznego obciąża rachunek odpisu dewizowego taką częścią tych wydatków, jaka wynika ze stawki odpisu producenta towaru lub usługi,
- 4) zaliczki otrzymane od kontrahentów zagranicznych, gromadzone na rachunkach funduszu zaliczek eksportowych, prowadzonych w polskim banku dewizowym, a przeznaczone na finansowanie importu dla realizacji produkcji eksportowej.

2. Podstawą odpisów dewizowych dla przedsiębiorstw transportowych, przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przedsiębiorstw gospodarki morskiej oraz państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” są:

- 1) wpływy w walutach wymiennalnych i w clearingu od kontrahentów zagranicznych oraz wpływy za przewozy osób, pochodzące z odprzedaży walut wymiennalnych polskim bankom dewizowym,

2) wartość usług przewozowych i ubezpieczeniowych wykonanych na rzecz jednostek handlu zagranicznego i innych jednostek organizacyjnych, które określi Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Ministrem Finansów, ustalona na podstawie faktur przedsiębiorstw świadczących te usługi.

3. Podstawę odpisu dewizowego dla jednostek handlu zagranicznego stanowią:

- 1) nadwyżki wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu nad wydatkami dewizowymi, uzyskane w wyniku realizacji transakcji reeksportowych i specyficznych transakcji handlu zagranicznego o charakterze koniunkturalnym,
- 2) dodatnia różnica między kwotą wpływów w walutach wymiennalnych a kwotą dewizową uzgodnioną w umowie z dostawcą, jeżeli w umowie określono, że różnica ta będzie stanowić podstawę odpisu dewizowego dla jednostki handlu zagranicznego,
- 3) wpływy z dywidend przysługujących z tytułu udziałów w spółkach z udziałem zagranicznym w Polsce i spółkach za granicą.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, podstawę odpisu dewizowego dla dostawcy zmniejsza się o różnicę stanowiącą podstawę odpisu dla jednostki handlu zagranicznego.

§ 4. 1. Stawka odpisu dewizowego określa, jaka część podstawy odpisu dewizowego, o której mowa w § 3, może być wykupiona na rachunek odpisu dewizowego.

2. Wprowadza się jednolite stawki odpisów dewizowych dla grup towarów o podobnym stopniu przetworzenia oraz usług w wysokości:

- 1) 10% — dla towarów i usług o najniższym stopniu przetworzenia,
- 2) 20% — dla towarów i usług o niskim stopniu przetworzenia,
- 3) 30% — dla towarów i usług o średnim stopniu przetworzenia,
- 4) 40% — dla towarów i usług o wysokim stopniu przetworzenia,
- 5) 50% — dla towarów i usług o najwyższym stopniu przetworzenia.

3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrami Finansów i Przemysłu zakwalifikuje towary i usługi do grup, o których mowa w ust. 2.

4. Dla jednostek handlu zagranicznego od wpływów określonych w § 3 ust. 3 pkt 2 stosuje się stawki odpisów dewizowych w wysokości stawki przysługującej dostawcy.

5. W przypadku realizacji eksportu, do którego pobrano dopłatę, z wyjątkiem jednolitej subwencji rolnej, przysługującą kwotę odpisów dewizowych pomniejsza się o 5%.

§ 5. 1. Środki z tytułu odpisów od wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu oraz nabyte w trybie określonym w § 10 i 11 są gromadzone na wyodrębnionym rachunku majątkowym jednostki organizacyjnej, prowadzonym w polskim banku dewizowym w wybranej walucie wymiennalnej spośród walut określonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Środki na tym rachunku służą do finansowania wydatków na import, bez ograniczenia rodzaju waluty płatności.

2. Środki z tytułu odpisów od wpływów w walutach wymiennalnych są gromadzone na rachunku podstawowym jednostki organizacyjnej, prowadzonym w walucie rachunku, o której mowa w ust. 1. Środki na rachunku podstawowym służą do finansowania wydatków:

- 1) wolnodewizowych — zgodnie z wartością środków,
- 2) clearingowych — przy zastosowaniu przeliczników ustalanych przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą dla poszczególnych wpływów clearingowych.

3. Środki z tytułu odpisów od wpływów w clearingu są gromadzone na rachunku dodatkowym jednostki organizacyjnej, prowadzonym w walucie rachunku, o której mowa w ust. 1. Środki na rachunku dodatkowym służą do finansowania wydatków:

- 1) clearingowych — zgodnie z wartością środków,
- 2) wolnodewizowych — przy zastosowaniu przeliczników ustalanych przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą dla poszczególnych wydatków clearingowych.

4. Jednostki organizacyjne w ewidencji księgowej wykazują środki posiadane na rachunkach odpisów dewizowych na oddzielnym koncie, prowadzonym w walucie bankowego rachunku odpisów dewizowych i w złotych. Skutki zmian bieżących i podstawowych kursów złotego do walut obcych wpływają na wynik finansowy jednostki organizacyjnej.

§ 6. 1. Polski bank dewizowy będzie otwierał począwszy od dnia 1 stycznia 1987 r. rachunki odpisów dewizowych o charakterze majątkowym dla dotychczasowych dysponentów rachunków odpisów dewizowych o charakterze ewidencyjnym oraz dla jednostek organizacyjnych uzyskujących prawo do dysponowania nadwyżką wpływów nad wydatkami dewizowymi w wyniku rozliczenia kontraktów eksportu budownictwa według zasad uregulowanych w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2.

2. Środki z tytułu odpisów dewizowych od wpływów, które zostaną rozliczone po dniu 1 stycznia 1987 r., niezależnie od okresu realizacji eksportu, mogą być zapisane na majątkowym rachunku odpisów dewizowych jednostki organizacyjnej, pod warunkiem ich wykupu za złote według kursu złotego do walut obcych obowiązującego w dniu wykupu.

3. Jednostka handlu zagranicznego zawiadamia posiadacza rachunku o wpływie waluty w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia z banku. Wykup waluty może nastąpić w ciągu 3 miesięcy od dnia zawiadomienia przez jednostkę handlu zagranicznego posiadacza rachunku o wpływie waluty. Nie wykupione w tym terminie waluty przechodzą do dyspozycji polskiego banku dewizowego.

4. Wykup walut przez posiadaczy majątkowych rachunków odpisów dewizowych, otwartych przed dniem 1 stycznia 1987 r., może nastąpić w okresie ważności nabytych uprawnień.

5. Dysponenti bieżących i lokacyjnych rachunków odpisów dewizowych o charakterze ewidencyjnym, prowadzonych na podstawie uchwały nr 152 Rady Ministrów z dnia 4 października 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych w walutach wymiennalnych (Monitor Polski Nr 32, poz. 218), otrzymują od polskiego banku dewizowego certyfikaty upoważniające do wykupu w latach 1987—1995 środków wykazanych na tych rachunkach według stanu na dzień 31 grudnia 1986 r., powiększonych o nie zrealizowane do dnia zamknięcia rachunku zlecenia płatnicze, i do ich przeniesienia na majątkowe rachunki odpisów dewizowych, z tym że w 1987 r. będą wydane certyfikaty o równowartości 5% tych kwot.

6. Kwota waluty w wysokości określonej w certyfikacie podlega wykupieniu tylko w terminie wskazanym w certyfikacie, według kursu złotego do walut obcych obowiązującego w dniu wykupu.

§ 7. 1. Jednostki organizacyjne mogą na podstawie porozumienia otwierać zbiorczy rachunek odpisów dewizowych, powierzając prawo do wykupu i dysponowania środkami przekazanymi na ten rachunek w ich imieniu jednostce handlu zagranicznego, zrzeszeniu, związkowi spółdzielczemu lub innej jednostce wybranej spośród uczestników porozumienia.

2. Przepis ust. 1 nie pozbawia jednostek organizacyjnych prawa do posiadania własnego rachunku odpisów dewizowych.

§ 8. Środki na rachunkach majątkowych, zadeklarowane jako wkłady terminowe, podlegają oprocentowaniu według zasad określonych w odrębnych przepisach.

§ 9. 1. Jednostka organizacyjna może przeznaczyć środki zgromadzone na majątkowych rachunkach odpisów dewizowych na następujące cele:

- 1) na sfinansowanie importu zaopatrzeniowego na bieżące potrzeby produkcyjne, w tym również uzupełniającego importu towarów objętych systemem centralnego finansowania,
- 2) na sfinansowanie importu części zamiennych i materiałów, a także wyrobów służących do utrzymania zdolności produkcyjnych własnych oraz kooperantów współdziałających w realizacji produkcji,
- 3) na sfinansowanie importu maszyn i urządzeń na potrzeby produkcyjne i świadczenia usług,

- 4) na zakup w polskich jednostkach handlu zagranicznego, na podstawie decyzji Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, towarów produkcji krajowej, będących przedmiotem eksportu wolnodewizowego o charakterze zaopatrzeniowym i inwestycyjnym. Rachunek majątkowy odpisów dewizowych kupującego obciąża się pełną wartością dewizową zakupowanego towaru, a producent może wykupić z tego tytułu odpis dewizowy według przysługującej mu stawki na rachunek majątkowy odpisów dewizowych. Łączna wartość tych zakupów jest ustalana corocznie przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Ministrem Finansów,
- 5) na rozwijanie niezbędnej krajowej sieci kooperacyjnej oraz na zmniejszenie wydatków dewizowych w finansowaniu importu dla produkcji wyrobów finalnych, przede wszystkim o charakterze proeksportowym,
- 6) na spłatę rat i odsetek kredytów dewizowych, jeśli przewidują to umowy zawarte z polskim bankiem dewizowym, oraz na spłatę rat i odsetek kredytów zagranicznych,
- 7) na ochronę projektów wynalazczych, zakup licencji i osiągnięć naukowo-technicznych tematycznie związanych z jej profilem produkcyjnym,
- 8) na sfinansowanie, za zgodą Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, importu aparatury i urządzeń medycznych dla służby zdrowia świadczącej specjalistyczne usługi dla załogi jednostki organizacyjnej,
- 9) na zakup literatury fachowej,
- 10) do wysokości 1% stanu rachunku na pierwszy dzień roku — na zakup towarów z importu na cele socjalne załogi jednostki organizacyjnej lub na potrzeby regionu, za pośrednictwem wyspecjalizowanej jednostki handlu zagranicznego,
- 11) na promocję eksportu i akwizycję.

2. Przedsiębiorstwa transportowe, przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, przedsiębiorstwa gospodarki morskiej, państwowa jednostka organizacyjna „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” mogą przeznaczać odpisy dewizowe zgromadzone na rachunku na cele wymienione w ust. 1 i na pokrycie wydatków związanych z działalnością eksploatacyjną i akwizycyjną.

3. Jednostka handlu zagranicznego może przeznaczyć środki gromadzone na rachunku odpisu dewizowego na finansowanie:

- 1) transakcji, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 1,
- 2) wydatków określonych w ust. 1, z wyłączeniem wydatków wymienionych w ust. 1 pkt 4,
- 3) udziału kapitałowego w spółkach z udziałem zagranicznym i spółkach za granicą,
- 4) importu dla usprawnienia własnej techniki działania handlowego.

§ 10. 1. Jednostka organizacyjna będąca posiadaczem rachunku odpisu dewizowego odstępuje część środków zgromadzonych na rachunku kooperantom i innym jednostkom z nią współdziałającym w zakresie realizacji produkcji, w oparciu o zawarte z nimi porozumienia dotyczące produkcji wyrobów finalnych.

2. Odstąpienie może polegać na przekazaniu środków z jednego rachunku odpisów dewizowych na drugi bądź na sfinansowaniu potrzeb importowych kooperantów i innych jednostek współdziałających w zakresie wymienionym w ust. 1 bezpośrednio z rachunku odpisów dewizowych dostawcy finalnego. Odstąpienie środków odpisów dewizowych następuje za zwrotem równowartości w złotych według obowiązującego kursu złotego do walut obcych.

3. Kooperanci i inne jednostki współdziałające w realizacji produkcji mogą gromadzić uzyskane środki na rachunkach majątkowych w polskim banku dewizowym i przeznaczać je na cele wymienione w § 9. ust. 1.

§ 11. Środki zgromadzone na majątkowych, podstawowych i dodatkowych rachunkach odpisów dewizowych oraz certyfikaty, o których mowa w § 6 ust. 5 i 6, mogą być odstępowane jednostkom gospodarki uspołecznionej na zasadach określonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Ministrami Finansów i Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

§ 12. 1. Rachunki bankowe, otwarte dla rozliczania ponadplanowego eksportu w zamian za import wolnodewizowy, zamyka się z dniem 1 stycznia 1987 r. Pozostające na tych rachunkach salda mogą być wykupione przez tych posiadaczy majątkowych rachunków odpisów dewizowych, którzy swą produkcją przyczynili się do powstania należności na rachunki podlegające zamknięciu. Polski bank dewizowy wyda tym jednostkom organizacyjnym certyfikaty na zasadach określonych w § 6 ust. 5.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy następujących rachunków otwartych w Banku Handlowym w Warszawie S.A.:

- 1) nr 120-8992-787 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 2) nr 101-8992-787 Ministerstwa Górnictwa i Energetyki,
- 3) nr 108-8992-787 Ministerstwa Górnictwa i Energetyki,
- 4) nr 112-8992-787 Zarządu Głównego Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch”,
- 5) nr 118-8992-787 Towarzystwa Handlu Zagranicznego „Skórimpex”,
- 6) nr 123-8992-787 Przedsiębiorstwa Eksportu i Importu Filmów „Film Polski”,
- 7) nr 128-8992-787 Ministerstwa Przemysłu Chemicznego i Lekkiego,
- 8) nr 130-8992-787 Biura Handlu Zagranicznego Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego „Locum”,
- 9) Zarządu Organizacji Dostaw „Intermat”.

§ 13. 1. Środki na majątkowych rachunkach odpisów dewizowych są gromadzone w bankach prowadzących te rachunki. Środki przeznaczone na wydatki finansowane z rachunków zdecentralizowanych nie mogą być użyte na realizację innych płatności.

2. Środki będące saldami na rachunkach majątkowych mogą być wykorzystywane przez banki dewizowe

do udzielania kredytów w dewizach, z tym że bank dewizowy jest zobowiązany do zapewnienia płynności prowadzonych rachunków odpisów dewizowych.

§ 14. Zlecenia płatnicze wystawiane w ciężar rachunków odpisów dewizowych są realizowane przez polskie banki dewizowe w pierwszej kolejności.

Oплата za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 1500 zł, półrocznie 950 zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 31 października. Prenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1049-3157-222. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego można nabywać:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Wydawnictw Akcydensowych, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1956—1987;
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersus”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. Gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3, przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1987;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się w urzędach wojewódzkich w: Białej Podlaskiej, Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Ciechanowie, Kielcach, Lesznie, Opolu, Ostrołęce, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Przemyślu, Radomiu, Sieradzu, Skierniewicach, Suwałkach, Tarnobrzegu, Włocławku, Wrocławiu oraz w Urzędach Miast Krakowa i Łodzi;
- w punktach sprzedaży znajdujących się w sądach w: Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Elblągu, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gorzowie Wielkopolskim, Jeleniej Górze, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Koninie, Koszalinie, Krakowie, Legnicy, Lublinie, Łodzi, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Słupsku, Szczecinie, Tarnobrzegu z siedzibą w Sandomierzu, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy w piśmie do Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81), po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3
 Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 694-67-50 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.